

LIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tilskud af Statskassen til Kreditforeningerne for
 Giere af mindre Eiendomme paa Landet i Anledning af den i 1889
 stedfundne Konvertering af Foreningernes Kasseobligationer.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 31te Marts 1890.)

Udvalgets Mindretal (Bustf, Claus-
 sen, Holstein, Hørup og Tauber) indstiller
 Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Et andet Mindretal (Dam, S. Holm,
 N. S. Larsen og Tutein) maa vel erkjende,
 at den Omstændighed, at en Del Interes-
 senter i Husmandskreditforeningerne ved at
 optage Laan i Perioder, da den almindelige
 Rentefod var høi, ere bleve nødvendige til
 i en Arrække af deres Laan at svare en
 høiere aarlig Ydelse end de Interessenter,
 der have optaget Laan efter Konverteringen,
 ikke indeholder nogen Retsgrund til at kræve
 Anvendelse af Statskassens Midler til Udlig-
 ning af denne Forskjel. Men man finder dog,
 at Billighedshensyn til en vis Grad kunne
 tale for, at der søges gennemført nogen
 Lettelse i de ældre Interessenters min-
 dre gunstige Stilling. Da der imidlertid
 ingen som helst Sandsynlighed er for, at
 Vedtagelsen i Folkethinget af det foreliggende
 Lovforslag vilde føre til noget positivt Re-
 sultat for de vedkommende Interessenter, har
 man allerede af den Grund ikke kunnet slutte
 sig til det foranstaaende Mindretals Ind-

stilling, men har ment, at det vilde være en
 mere praktisk Vej, hvis man virkelig for M-
 vor skulde kunne vente at opnaa Noget, om
 denne Sags Behandling nu sluttedes med
 en Dagsorden, ved hvilken Thinget opfor-
 drede Indenrigsministeren til i Anledning af
 det forelagte Lovforslag at tage Spørgs-
 maalet om en Forbedring af de paagjældende
 Interessenters Stilling op til nærmere Over-
 veielse for derefter at foretage de videre for-
 nødne Skridt, navnlig i Retning af Amor-
 tiseringstidens Forlængelse og en delvis An-
 vendelse af Reserverfonden i det omhandlede
 Diemed. Det vil erindres, at Ministeren i
 Samlingen 1887—88 selv foreslog at for-
 længe Amortisationsfristen fra 45 til 58 Aar,
 og at Folkethinget tiltraadte Forslaget herom,
 uden at det dog den Gang lykkedes at gjen-
 nemføre Sagen. — Under Hensyn til, at
 Mindretallets Opfattelse ikke har fundet Til-
 slutning fra andre Sider i Udvalget, finder
 man imidlertid ingen Anledning til paa dette
 sene Tidspunkt af Samlingen, hvor det er
 givet, at nærværende Sag ikke vil komme til
 Behandling i Thinget, at stille noget bestemt
 Forslag.